

Podnikový časopis **EKO SVIP**

8/2018

7. ročník
31.8.2018

OBSAH 8/2018

Úvodník	1
Baranec 2018	
- Reportáž	2-4
- Účastníci túry	5-7
- Štatistika	8
- Mojimi nohami, mojimi očami	9-14
História a fakty (Baranec a Žiarska chata)	15-16
Záverom	17

*Čo je to šťastie?
Hm, dýchať život
tam hore v oblakoch,
na krátku chvíľu
uveriť zázrakom,
a cítiť slnko
aj keď je pod mrakom.*

ÚVODNÍK 8/2018

Krajina kopcov a výšok. Vlniacich sa horizontov. A dolín obklopených vrškami a vrchmi. Hory sú našou kolískou. Bez nich by sme neboli úplní.

Už siedmykrát za sebou sme si na 29. august mnohí nerobili iné plány ako ten zúčastniť sa firemného výstupu.

Stálice našich túr, turisti, ktorí s nami absolvovali každý jeden výstup až na vrchol. Niekoľkonásobní účastníci, ktorí sa k nám opäť pridali.

Až po nováčikov, ktorí si tento rok vyskúšali našu firemnú túru po prvýkrát. A veľa veľa detí, ktoré s nami každý rok turistujú.

Takto každoročne spolu zdieľame radosti a trápenia z výstupov a zostupov :)

Hory spájajú. Keď kráčaš do kopca a mlčiac šetriš dychom, dokážeš pochopiť každého jedného, kto s batohom na pleciach ide za svojim cieľom.

Aj ty ideš sám za seba. Ale tu hore, kde redne vzduch a svet pod tebou je ako na dlani, sme spoluzodpovední jeden za druhého.

Lebo nie je dôležité vyjsť na kopec ako prvý. Ani časové rekordy nechceme lámať. Chceme len v zdraví všetci absolvovať zvolenú trasu.

Prekonať bolesť pri namáhavom stúpaní. Vychutnať si výhľad. Spokojne zísť do doliny a potom večer usínať s úsmevom na perách. Zasa sa niečo pekné podarilo :)

So svojimi postrehmi z túry sa s nami podelili naši kolegovia - turisti v rubrike "Mojimi nohami, mojimi očami".

Ing. Marcela Bujňáková
šéfredaktorka

BARANEC 2018 - REPORTÁŽ

ÚSTIE ŽIARSKEJ DOLINY, 7:00 hod.

Po krátkej ceste autom či po náročnom rannom cestovaní. Rozospatí alebo svieži. Pripravení viac či menej na to, čo nás dnes na horách čaká. Odhodlaní zapísať si na konci dňa do vlastného zoznamu zdoláných kopcov Baranec.

Rýchlo sa zrátame, skontrolujeme, kto chýba a kto nový do našej turistickej skupiny pribudol. Rozdávam odznaky a snažím sa zapamätať si nové tváre. Aj keď vďaka tohtoročnej výraznej oranžovej farbe tričiek asi ani netreba :)

Úvodná fotka a potom už rezkým krokom vpred.

Vinieme sa za sebou ako had lúkou smerom k vysokým stromom. Slnko si drieme v perinách z oblakov. Tráva je ešte mokrá rannou rosou.

Les poznačený poryvmi počasia, lykožrútom a zásahmi lesníkov, je temný a smutný ako ten z rozprávky o Červenej čiapočke. Človek by sa v ňom veru nechcel stratiť.

Naša túra vedie po žltej turistickej značke. Značenie by mohlo byť aj hustejšie alebo výraznejšie. Chvíľami totiž kráčame mimo oficiálny chodník. Cestičky, ktoré si v lese vyšliapali miestni hubári a zberači čučoriedok či brusníc, sú kľukaté a les je nimi popretkávaný.

HOLÝ VRCH, 1715 m n.m., 9:00 hod.

Na Holom vrchu si doprajeme dlhšiu pauzu. Dáme si drobné občerstvenie, posedíme, posmejeme sa. Snažíme sa počkať všetkých našich turistov. Tých najpomalších však len poriešime mobilom, či sú v pohode, a či pokračujú v túre. Potrebujeme totiž čo možno najplynulejšie kráčať ďalej. Aby sme nevychladli, aby sme nezmrzli.

Naša početná skupina sa potrhala na menšie, každá skupinka kráča vlastným tempom. Sme v kosodrevine. Odkrývajú sa nám prvé výhľady.

Baranec a okolité kopce sú síce v hmle, ale za nami ako na dlani sa rozprestiera časť Liptova.

BARANEC, 2184 m n.m., 11:00 hod.

Baranec ostal verný svojej povesti. Keď som pred túrou čítala rôzne články z výstupov, všetci sa zhodovali, že málokedy je tento kopec prívetivý k svojim návštevníkom. Hmla, dážď, vietor sú tu na dennom poriadku.

Dole v doline bolo jasno a slnečno, a tuto hore, pod nebom, sme sa triasli zimou a chladom. Rýchlo prezliecť do suchého, občerstviť sa, počkať na ďalších a ďalších z našej výpravy.

Dávame spoločnú fotku, na ktorej chýbalo len 6 našich turistov, ktorí si zvolili pomalšie tempo. A potom pokračujeme ďalej.

Skalnatý terén pri zostupe z baranca je prudký a strmý. Kráčame ním pomaly, opatrne a ohľaduplne voči všetkým, ktorí kráčajú pod nami.

Veru, šliapať tadiaľto hore na Baranec by bola iná zaberačka :) Aspoňže počasie sa umúdrilo a nám sa odkryli všetky krásy hrebeňa Západných Tatier.

Široko ďaleko a kam sa len pozrieš, samé kopce. Čistá radosť musela naplniť dušu turistu v tých zostupových okamihoch.

SMREK, 2072 m n.m.

Na našej túre sme vlastne zdolali dva vrcholy Západných Tatier. Tým druhým bol Smrek, ktorým sme museli prejsť cestou do Žiarskeho sedla. Všetkých nás prekvapila náročnosť tejto časti našej túry. Skalnatý terén, úzke prechody. Razom sme sa ocitli v koži horolezca :)

ŽIARSKÉ SEDLO, 1917 m n.m.

Keďže sme túru začínali a končili v rovnakom bode - na parkovisku v ústí Žiarskej doliny - rovnaké prevýšenie ako sme prekonal cestou hore nás čakalo aj cestou nadol.

Kráčali sme do Žiarskeho sedla vidiac pred sebou vrchy Západných Tatier: Ostrý Roháč, Plačlivé, Volovec. A všade bolo vidno turistov. Z diaľky sa zdali malí ako mravce na tých vysokánskych kopcoch.

Pri pohľade späť na Baranec sa nám mnohým až zatočila hlava, ako vysoko a ďaleko sme to boli :)

ŽIARSKA CHATA, 1324 m n.m., 14:00 hod.

Po posledných krokoch kosodrevinou stála pred nami Žiarska chata. A z každej strany bolo vidno oranžové tričká. Malé detúrence, naši kolegovia, ich rodiny a známi. Všetci si vychutnávali slnečný deň v krásnom prostredí hôr.

Turisti na Žiarsku chatu navštívili medzičasom Medvediu štôľňu, Šarafiové vodopády, aj symbolický cintorín obetí Západných Tatier. A čakali na nás, ktorí sa teperíme cestou necestou z Baranca.

Mne sa ušlo objatie od netere a synovca také silné, že som padla z nôh :)

Na chate sme mali dohodnuté občerstvenie: polievka podľa výberu a veľký čaj alebo kofola alebo pivo. O 15-tej sme si dohodli stretnutie pred chatou, aby sme sa spoločne odfotili. Na fotku sa žiaľ nedostali poslední turisti, ktorí dorazili na chatu pred 16-tou hodinou popoludní.

To už bola ostatná časť výpravy na ceste na parkovisko: po vlastných, na bicykli, alebo na kolobežke.

Chceme touto cestou poďakovať chatárovi na Žiarskej chate za ochotu a ústretovosť.

ODZNAKY, CERTIFIKÁTY

Na pamiatku a pripomienku dňa dostali všetci účastníci odznak a certifikát o výstupe.

ÚČASTNÍCI TÚRY 2018

BARANEC 2018

1. Anna Bujňáková	23. Miroslav Repka
2. Marcela Bujňáková	24. Martina Slaninová
3. Dominika Bujňáková	25. Ľuboš Slanina
4. Pavol Kochan	26. Lucia Slaninová
5. Marián Bujňák st.	27. Lukáš Slanina
6. Marián Bujňák ml.	28. Kristínka Slaninová
7. Števkó Bujňák	29. Kristián Slanina
8. Stanislav Bujňák	30. Ján Krčmárek
9. Zuzana Bujňáková	31. Alexandra Krčmáreková
10. Michaela Demková	32. Miroslav Mojčák
11. Marián Kaperák	33. Zuzana Mojčáková
12. Matej Kaperák	34. Rebeka Mojčáková
13. Miroslav Lukáč	35. Šimon Mojčák
14. Iveta Lukáčová	36. Ondrej Šalamun
15. Miroslav Lukáč ml.	37. Marián Vološin
16. Erika Molčanová	38. Veronika Vološinová
17. Michal Ondrejčák	39. Oliverko Vološin
18. Michal Ondko	40. Tamarka Vološinová
19. Maja Ondková	41. Dávid Vrabel'
20. Jozef Perháč	42. Veronika Vrabel'ová
21. Tatiana Perháčová	43. Radoslav Drbjak
22. Jožko Perháč	44. Alexandra Zusčáková

Za výstup na Baranec a úspešný zostup skladáme klobúk pred každým jedným turistom. Každý kto sa nevzdal, vyhral. Posunul svoje vlastné limity niekam, kam možno ani nedúfal. Verím, že ste na seba hrdí, milí turisti, lebo za zdolanie Baranca máte byť prečo :)

Zvlášť oceňujeme:

1. Kondičku najstaršieho člena našej výpravy Anny Bujňákovovej. S prehľadom za sebou nechala o generáciu či dve mladších turistov.
2. Výdrž najmladšieho člena Tamarcky Vološinovej. Napriek únave a vynaloženej námahe pri Žiarskej chate behala akoby nič. Veru, deti v sebe majú nevyčerpatel'ný zdroj energie.
3. Odhodlanie Jozefa Perháča, ktorý na svojom chrbte celý čas niesol svojho syna Jožka. Skoro ako vysokohorský nosič. Skladám pomyselný klobúk.
4. A všetky deti, ktoré výstup na Baranec a namáhavý zostup do Žiarskeho sedla zvládli s úsmevom.

ŽIARSKA CHATA 2018

45. Alexander Baran	72. Adam Motýľ
46. Mária Baranová	73. Timotej Motýľ
47. Michal Baran	74. Peter Petrík
48. Jana Onteková	75. Gabriela Petříková
49. Peter Berdis	76. Jakub Petřík
50. Elenka Berdisová	77. Agátka Petříková
51. Maroš Berdis	78. Anna Repková
52. Matúš Volk	79. Peter Runčák
53. Anton Bujňák	80. Katarína Runčáková
54. Peter Bujňák	81. Katka Runčáková
55. Klára Bujňáková	82. Roman Seliga
56. Eliška Bujňáková	83. Silvia Seligová
57. Adelka Bujňáková	84. Natálka Seligová
58. Andrejko Bujňák	85. Matúško Seliga
59. Helenka Bujňáková	86. Ľubomír Valkučák
60. Sofia Bujňáková	87. Lucia Valkučáková
61. Peter Heteš	88. Matej Valkučák
62. Renáta Hetešová	89. Nelka Valkučáková
63. Liana Hetešová	90. Mia Valkučáková
64. Peter Ižarik	91. Andrej Valkučák
65. Emília Ižariková	92. Jana Valkučáková
66. Lenka Malíková	93. Sebastián Valkučák
67. Michal Sučko	94. Noemi Valkučáková
68. Miško Sučko	95. Slavo Viazanko
69. Damián Malík	96. Martina Viazanková
70. Ľubomír Knap	97. Slávka Viazanková
71. Miroslav Motýľ	98. Maťo Viazanko

Za účasť na kratšej túre všetkým turistom ďakujeme. Rodičia a starí rodičia, ďakujeme, že so sebou do hôr beriete vaše deti a vnúčatá. Tento rok ich na našej túre bolo dokopy 36. Z nich 23 absolvovalo túto kratšiu trasu.

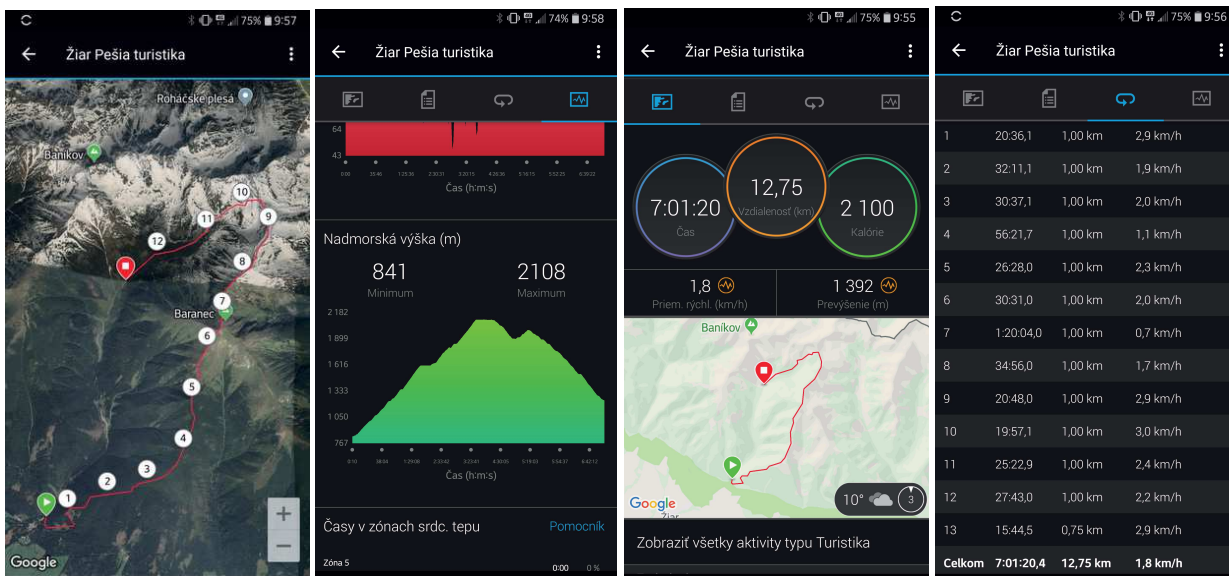
Nezáleží na tom, že niektoré sa celý čas len niesli alebo viezli. Boli tu. V krásnej prírode Západných Tatier dýchali čerstvý vzduch a spoznávali strasti a radosti pešej turistiky. Veríme, že v budúcnosti sa k nám na našich firemných túrach opäť pridajú a raz sa z nich stanú zapálení turisti :)

Keď sme po túre zverejnili vo facebookovej skupine "Turistika na Slovensku" našu spoločnú fotku z Baranca a spreď chaty, reakcie ľudí boli pochvalné. Že je super, že v našej výprave bolo toľko detí. A vďaka za to patrí vám, milí kolegovia a ostatní priatelia hôr. Naozaj si to vážim. Je to motivácia do ďalších rokov udržiavať a zveľadovať túto našu krásnu tradíciu.

ŠTATISTIKA

Vďaka Paľovi Kochanovi a jeho športovým hodinkám :) vám prinášame zaujímavú obrazovú štatistiku našej túry:

Vďaka údajom z našich predošlých túr prinášame porovnanie počtu účastníkov za roky 2012-2018:

	spolu	deti do 15 rokov	vrchol
2012	47	11	30
2013	29	6	18
2014	35	13	18
2015	49	18	13
2016	53	21	14
2017	69	20	61
2018	98	36	44

BARANEC 2018 - MOJIMI NOHAMI, MOJIMI OČAMI

Mojimi nohami, mojimi očami I.

(autor: Dominika Bujňáková)

Západné Tatry sú očarujúce, túra bola pomerne náročná, no stálo to za to! Skvelé je, že nás je z roka na rok stále viac a stále pribúdajú aj mladší turisti. Boli sme ako také pomaranče :-), a možno aj vďaka našim tradičným spoločným tričkám bolo cítiť tímového ducha. Ďalšia vydarená akcia v neskutočne nádhernej prírode Západných Tatier. Verím, že o rok sa vidíme zase, na ďalšom slovenskom kopci. ;-)

Mojimi nohami, mojimi očami II.

(autor: Miroslav Lukáč)

1. Ktorý úsek cesty bol pre vás najťažší a prečo?

Jednoznačne zostup z Baranca až po chatu. Nevieam, či nie najťažší zo všetkých, ktoré som absolvoval.

2. Ktorá časť túry bola najkrajšia? Čo ste si najviac užívali, vychutnávali?

Pekný bol výstup, krásny výhľad.

3. Ako hodnotíte celú túru, chatu, Západné Tatry, rekordnú takmer 100-člennú účasť?

Bol to užitočne strávený deň a vidieť toľko rovnakých tričiek pokope - to ešte v Tatrách nikto nevidel.

Mojimi nohami, mojimi očami III.

(autor: Peťo Berdis)

Krátko a stručne: bolo to super ako každý rok... Tohto roku to bolo prvý raz, čo ma neboleli nohy :D

Mojimi nohami, mojimi očami IV.

(autor: Peťo Bujňák, Kaja a deti)

Túra bola vynikajúca, počasie super, atmosféra výborná. Super. Najťažšia časť z parkoviska na chatu asi nebola. Trasa vyvážená, prostredie super.

Medvedia štôlna bola zaujímavá. Žiadne svetlá, ani obrovský marketing. Na čele čelovka a odvaha v srdci, že tie mokré steny ešte 45 minút nespadnú... Sprievodca úplný pohodľák, sympťák, vtipkár... proste super.

Najkrajší pohľad bol pri poslednej zákrute na chatu, krásne uloženú v doline, hrdo sa vypínajúcu stavbu, v úplnej harmónii s okolitou prírodou...

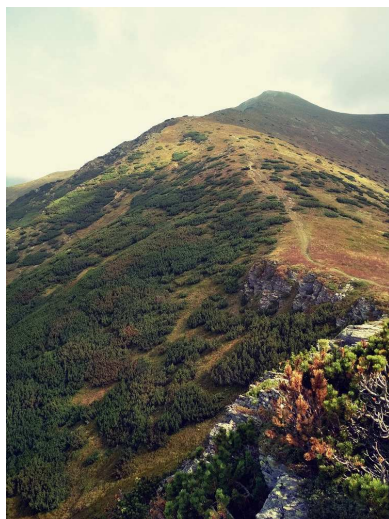
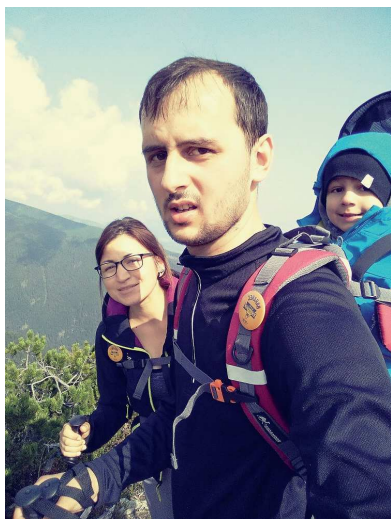
Bol veľmi dobrý pocit poznať 70% osadenstva chaty... ;o)

Proste jednotka s hviezdikou a srdiečkom (rečou Elišky). Paráda. Ďakujeme !!! ti za perfektný cieľ a inšpiráciu!!!

Mojimi nohami, mojimi očami V.

(autor: Tatiana, Jozef a Ďodík Perháčovi)

K tohtoročnej túre nám najviac sedí prívlastok "náročná ale kvalitná".. Najťažšie a prekvapivé boli skaly pri zostupe z Baranca .. Najkrajšie a najúchvatnejšie boli výhľady a blízkosť čistej prírody.. A najlepší pocit máme z toho, že sme stihli spoločnú foto v tričkách .. A najviac sme vďační tým, ktorí túto túru organizovali ..

Mojimi nohami, mojimi očami VI.

(autor: Martina Slaninová)

Tak ako každý rok sme sa zúčastnili turistiky, ktorú nám naplánovala Marcelka. Tento rok to však bolo špeciálne. Na vrchol Baranca sme šli celá rodina (aj s dvojčkami) ako „jeden muž“. Veľmi sme sa toho obávali, pretože naša Kristínka ešte len vyjde z auta a už tvrdí, že nevládze. Tohto roku však ani nemukla a „drela“ do kopca, že sme za ňou nestíhali.

Na vrchole to vyzeralo, že z výhľadu nič nebude, ale nakoniec sa mračná rozplynuli a ukázala sa krásna malebná krajina, ktorú môžeme vidieť len na Slovensku.

Zostup z vrcholu bol podľa mňa náročnejší, ale kvôli výhľadu do liptovských dolín a na okolité vrcholy o to zaujímavejší.

Po príchode na Žiarsku chatu nám ako balzam na dušu a na ubolené telo padla výborná polievočka, na ktorú nás pozval náš „chleboďarca“. Veľká vďaka mu za to.

Manžel sa z turistiky vytešoval, lebo poslednýkrát bol na Baranci pred 17 rokmi a aj to v nečase a hmle. Teraz sa tu konečne vrátil a mohol sa pokochať krásnou scenériou Západných Tatier.

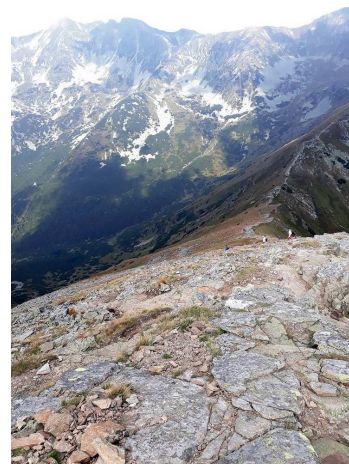
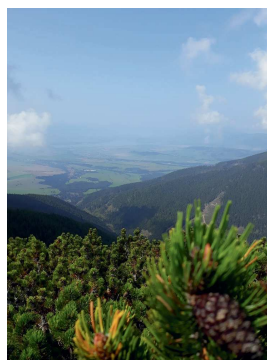
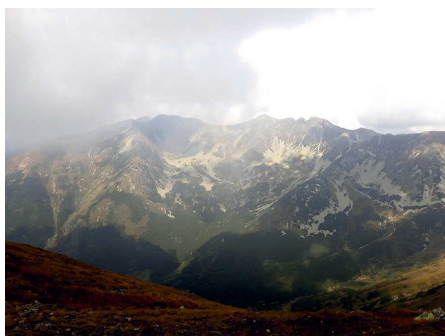
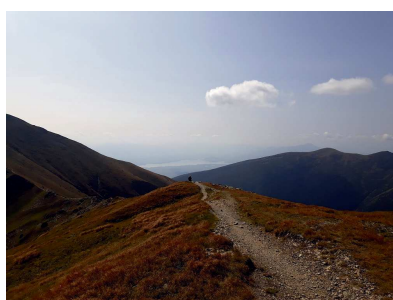
Ako každý rok mi neostáva nič, len sa poďakovať Marcelke a iným, ktorí sú skrytí našim zrakom a zabezpečujú každoročne takéto krásne podujatia a tým nám približujú krásy Slovenskej prírody. Ďakujeme.

Mojimi nohami, mojimi očami VII.

(autor: Stano Bujňák)

Túra bola výborná, užili sme si to. Najkrajší bol ten výhľad a hory. Aj keď sme prišli na Baranec posledný, lebo naše manželky a priateľky takú túru ešte neabsolvovali a mali sme častejšie prestávky, tak to bolo super. Určite sa tešíme na ďalšiu túru.

Mojimi nohami, mojimi očami VIII.

(autor: Mojčákovci)

Bol to super prežitý deň, ste super ľudia a super partia, sme radi, že sme mohli byť s Vami, keď ešte niekedy pôjdete k nám do hôr, radi sa k Vám pridáme.

Mojimi nohami, mojimi očami IX.

(autor: Michal Baran)

Prispievame do rubriky "Mojimi nohami, mojimi očami" našimi fotografiami, ktoré vznikli vo vodopáde pri Žiarskej chate. Naše nohy zaslúžene dostali vysokohorský kúpeľ. :-)
Zároveň by som sa Vám chcel za všetkých našich účastníkov poďakovať za možnosť zúčastniť sa firemnej túry a teším sa na stretnutie o rok. Ďakujeme!

Mojimi nohami, mojimi očami X.

(autor: Petříkovci)

Len chcem povedať, že je to stále veľmi pekná akcia. Tento rok ma prekvapila, ako asi aj vás, účasť. Stále som sa čudovala, prečo to zamestnanci nevyužívajú..... Asi začali. Určite vás to stálo dosť síl také niečo zorganizovať, ale pokračujte v tom. Myslím, že to má zmysel. Stretnú sa zamestnanci s rodinami, šéfmi, atď.... Má to inú atmosféru ako v práci. My ďakujeme.

Mojimi nohami, mojimi očami XI.

(autor: Marcela Bujňáková)

Tajomný tmavý les a samota extrahovaná do ticha a pokoja. Kosodrevinové záhony a pod nami obrázok našej krásnej zeme s jej dedinkami v údolí. Kamienky s prímiesou lesklého možno aj vzácneho kovu :) Lúky a hole a brusnice a čučoriedky. Skaly a náročný vysokohorský terén. Premennivé počasie. Prenádherné výhľady. Jedno z najčarovnejších miest na svete: Západné Tatry.

Oranžová farba, hrdo nosené odznaky, šťastné úsmevy, pozitívna energia. Sme tu, lebo chceme. Chceme byť súčasťou ekosvipáckeho leta. Oskúšať svoje fyzické sily a posilniť ducha. Nadýchať sa radosti. Uchmatnúť trochu šťastia do zásoby.

Túry sú relaxom nech sú akokoľvek náročné. Táto naša tohtoročná patrila objektívne medzi top 3 najnáročnejšie, ktoré sme od roku 2012 spoločne absolvovali. Výstup na Baranec bol presne taký, ako som čakala po predošlej skúsenosti zo Západných Tatier: stúpaš a stúpaš stále a neustále vyššie a bližšie k oblakom.

Prekvapil a vzhľadom na množstvo detí a málo skúsených turistov v našej výprave aj trochu vystrašil výstup na Smrek. Osobne som si lezenie po skalách užívala, mám to na túrach rada, nebojím sa, keď sa cítim trochu ako horolezec amatér :) Ale plne som si uvedomovala, že toto môže byť pre mnohých najťažšia časť trasy.

Hory sú miestom na upratanie myšlienok. Oddeliť podstatné od balastu. Uchopiť pointu. Uvidieť svoj život z nadhľadu, z inej perspektívy. Keď človek vytrvá, vráti sa mu vynaložená námaha. Keď do toho, čo robí vkladá srdce, nestratí ho, ale dostane niečo navyše. Iskru v očiach turistov, radosť v tvári detí.

BARANEC - HISTÓRIA A FAKTY

FAKTY

Baranec je **tretí najvyšší vrch Západných Tatier**. Dosahuje **nadmorskú výšku 2 185 m**.

Nachádza sa na jednom z vedľajších južných hrebeňov Západných Tatier. Na západe je ohraničený Žiarskou dolinou, na východe klesajú svahy tohto liptovského veľikána do Jamníckej doliny.

NÁZOV

Pre jeho dominanciu nad Liptovskou kotlinou je tiež nazývaný **Štít Liptova** či označovaný ako **strážca Liptova**.

Pri pátraní po názve tohto kopca som narazila len na strohú zmienku o tom, že zrejme meno "Baranec" podobne ako "Volovec" je odvodené od zvierat, ktoré sa tu zvykli pásť.

VÝHLADY A PRÍSTUP

Z Baranca je za predpokladu, že nie je zamračené, **krásny kruhový výhľad na všetky svetové strany**. Okrem tatranských štítov je vidno aj Liptovskú Maru, siluety Veľkej Fatry, Veľký Choč či hrebeň Malej Fatry. Na vrchole Baranca sa nachádza betónový pilier s vrcholovou schránkou.

Na Baranec vedie niekoľko značených turistických trás: **žltá trasa** od lokality Okoličné, **modrý chodník** vedúci od rázcestia Pod Holým vrchom, **zelený chodník** so začiatkom v lokalite Pred Račkovou či **žltá trasa** od Žiarskej chaty cez Žiarske sedlo.

Zaujímavá je informácia, že kedysi viedlo na vrchol ešte viac ciest ako dnes. Rokmi a plynutím času sa však niektoré cesty stali zabudnutými a iné nepriechodnými.

Informácia o prvom výstupe na vrchol nie je známa. Vzhľadom na tradíciu pasenia oviec a dobytky na Liptove sa však dá predpokladať, že ako prví vystúpili na vrchol Baranca pastieri.

ŽIARSKA CHATA - HISTÓRIA

STARÁ ŽIARSKA CHATA

Myšlienka na výstavbu chaty v Žiarskej doline pochádza z 20. rokov 20. storočia. Cieľom bolo vytvoriť pre turistov miesto, kde by mohli na svojich potulkách prenocovať.

Výstavba chaty bola ukončená v júni 1939, s nákladom 400 tisíc korún, ako najmodernejšia chata tej doby na Slovensku.

Svietilo sa síce petrolejovými a tlakovými lampami, ale k dispozícii bola teplá i studená tečúca voda.

Počas SNP v jeseni 1944 obývali chatu partizáni. V decembri 1944 však nemeckí vojaci chatu zničili a podpálili.

CHATA V ROKOCH 1946-2006

Po vojne bolo na obnovu chaty vyčlenených 2,5 milióna korún a v rokoch 1946-1947 sa začalo s prácami. Každý z neskorších chatárov prispel v nasledujúcich rokoch k rozvoju chaty. Bola dokončená elektrifikácia, vybudovaná čistička odpadových vôd a WC, asfaltová prístupová cesta k chate.

V apríli 2006 však bola chata zvalená.

REKONŠTRUKCIA CHATY 2006

V roku 2006 v rekordne krátkom čase do septembra bola na mieste pôvodnej chaty vybudovaná chata nová ako výsledok úsilia poskytnúť turistom požadovaný štandard. V tejto podobe chata vydržala prakticky doteraz.

STOROČNÁ LAVÍNA V ŽIARSKÉJ DOLINE 25.3.2009

Žiarsku dolinu navždy zmenila storočná lavína, ktorá spadla v marci 2009 ako séria asi 7 lavín, ktoré padali z rôznych strán postupne za sebou. Už niekoľko dní intenzívne snežilo, pri Žiarskej chate bolo vyše 2 metrov snehu.

Vyhlásený takmer najvyšší rizikový stupeň lavínového nebezpečenstva znamenal evakuáciu chaty a výstrahy turistom cez Horskú záchrannú službu a médiá. Aj preto si lavína nevyžiadala žiadnu ľudskú obeť.

Miestami dosahovala lavína výšku až 20 metrov, pokryla plochu 28 hektárov a posledný sneh sa v doline roztopil až po 1,5 roku od jej pádu.

Príroda zaskočila a šokovala svojim dielom skazy aj skúsených lavinárov. Žiarska chata prežila iba zázrakom.

ZÁVEROM

Nenávidený zvuk budíka skoro ráno. Vonku je ešte tma a ticho rušia len nadávky, že všetci normálni ešte spia :)

Tak šup, šup. Posledné zívnutie a potom už rýchly výskok z postele. Ťažký batoh na chrbát, nohy spútať do turistických topánok. Túra sa začína.

Blázni. Isto si pomyslia tí, ktorí nepochopili. Veď kráčaš a sťažka dýchaš a bolia ťa nohy a robia sa ti otlaky. A konca nevidno a je chladno a si hladný.

No. Nepochopili. Že hory sú sloboda. Tu, pár stovák metrov nad realitou, sa úplne až na dreň odhalí tvoj charakter.

Obetuješ trochu vlastného pohodlia. Zátneš zuby. Zaprieš svoju slabosť. Zahodíš bolesť za hlavu a ideš, lebo musíš. A ideš, lebo chceš.

Tvoja duša si tu v tom riedkom vzduchu voľne lieta. Odnikiaľ a nikam sa bezcieľne túla. Tu je priestor a čas na upratanie myšlienok. Tu býva inšpirácia. Odtiaľ pochádzajú dobré nápady.

Na konci dňa budeš silnejší. Ľahšie sa ti v živote bude niesť náklad vlastných vín, chýb a zlyhaní. Lebo vieš, že ak chceš, veľa dokážeš.

Široký výhľad a ešte širší úsmev duše. Až sa žiada rozprestrieť krídla a vzniesť sa nad všedné problémy. Z nadhľadu mnohé pochopiť a nad ostatným sa netrápiť.

Aj hmla tu hore pôsobí ako zázrak. Keď sa z ničoho nič trhá ako chuchvalce vaty a odkrýva krásne tajomstvo. Sloboda pod nákladom. Čím vyššie si, tým ďalej dovidíš. Čím redší je vzduch, tým ľahšie sa ti dýcha.

Kto pochopí krásu, nebude ju ničieť. Preto je potrebné hovoriť o tom, koľko krás sa na tomto našom malom slovenskom kúsku zeme skrýva. Od Dunaja k čarokrásnym Tatrám.

Tisícročia tu tie naše krásne kopce stoja. A ešte veľa veľa rokov budú. Tam dole v doline je kopec malých turistov. Raz, po nás, vystúpia sem na najvyššie poschodie našej krajiny. A budú vidieť svoj svet ako na dlani.

Odpoveď pre všetkých, ktorí ešte nepochopili: Sloboda v hlave je sloboda v konaní. Nesie so sebou zodpovednosť k sebe i k svetu. Aby si prežil, musíš byť pravdivý.

EKO SVIP, s.r.o., 2018

zverejnené na: www.ekosvip.sk

pripomienky, námety a reakcie môžete posielať na e-mail: marketing@ekosvip.sk